

[Finansministeren.]

hurtigt, skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Jeg giver dernæst Ordet til den højtærede Justitsminister, for at han kan fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Justitsministeren (Elmquist): Jeg tillader mig herved for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Straf for Krigsforbrydelser*. Straffelovstillægget af 1. Juni 1945 angaaende Forræderi og anden landskadelig Virksomhed finder efter § 2 kun Anvendelse paa Personer med dansk Indfødsret eller Bopæl her i Landet, og i Bemærkningerne til denne Bestemmelse siges det udtrykkeligt, at Loven ikke tilsigter at straffe de saakaldte Krigsforbrydere, det vil sige Folk, der har forbrudt sig imod de internationale Regler for Krigsførelse og Optræden i de besatte Lande. I Februar Maaned i Aar nedsatte Justitsministeriet et sagkyndigt Udvalg med Professor Hurwitz som Formand for at faa Spørgsmaalet vedrørende Afstrafning af disse Forbrydere nærmere undersøgt. Efter de Oplysninger, der foreligger for Regeringen, er der Grund til at tro, at vi vil komme til at staa over for at dømme et vist Antal af disse Krigsforbrydere. Regeringen anser det derfor for nødvendigt nu at faa gennemført den fornødne Lovgivning, saaledes at vi i givet Fald staa rede til at paatage os den Op-gave at straffe de tyske Krigsforbrydere her i Landet. Jeg kan med Hensyn til, hvad der under den sidste Verdenskrig er passeret i Spørgsmaalet om Afstraffelse af Krigsforbrydelser, henvise til den Fremstilling, der er givet i det sagkyndige Udvalgs Betænkning, nemlig Udvalgsbetænkningens Indledning Side 7—9, hvor der er gjort Rede for de forskellige Erklæringer fra de Allierede om Forfølgningen af Aksemagternes Krigsforbrydere. Jeg skal hertil føje, at Danmark i Juli Maaned 1945 blev optaget som Medlem af De Forenede Nationers Krigsforbrydelseskommision i London, og at vi den 3. September 1945 har tiltraadt Londonoverenskomsten af 8. August 1945 om Retsforfølgning imod og Afstraffelse af de europæiske Akselandes større Krigsforbrydere. Stillingen med Hensyn til Straffefølgning imod Krigsforbryderne fra den afsluttede Verdenskrig kan ganske kort resumeres saaledes: De saakaldte større eller ledende Krigsforbrydere, hvis Forbrydelser

ikke er begrænset til bestemte Lande, paadømmes i Henhold til Londonoverenskomsten af den internationale Militærdomstol i Berlin, der dog under den første, nu verserende Retssag som bekendt har Sæde i Nürnberg. Krigsforbrydere, der ikke falder ind under denne første Gruppe, men som har forbrudt sig i Tyskland eller direkte over for de allierede Hære, faar deres Sager paadømt ved Militærdomstole i hver af de fire Besættelseszoner i Tyskland. Og endelig er der Krigsforbrydere, der har forbrudt sig i de befrieede Lande. De vil blive udleveret til Retsforfølgning i det Land, hvor de har forbrudt sig, efter nærmere Forhandling derom.

Ogsaa med Hensyn til Krigsforbrydelsesbegrebet kan jeg henvise til den Redegørelse, der er givet i Betænkningen Side 9—11. Som det fremgaar heraf, er det karakteristisk for Krigsforbrydelsen i traditionel Forstand, at den i og for sig udgør en almindelig borgerlig Forbrydelse; der er strafbar efter den almindelige Straffelovgivning, idet den, uanset at den foretages i Forbindelse med Krig eller under Paabe-raabelse af Krigens Ret, strider imod Krigens Love og Krigens Sædvaner. I Udvalgsbetænkningen Side 12 fornedet til Side 13 er nævnt fem Hovedpunkter i det Lovforslag, som Udvalget har udarbejdet, og jeg kan, for saa vidt angaar det her forelagte Forslag, holde mig til disse Hovedpunkter, idet Regeringens Lovforslag i Hovedsagen bygger paa Udvalgets Udkast.

Det første Hovedpunkt har fundet Udtryk i Lovforslagets § 1, der hjemler Tiltale mod Udlændinge i tysk Tjeneste, som under Krænkelser af de for Besættelse og Krig gældende folkeretlige Love og Sædvaner har begaaet et efter dansk Lov strafbart Forhold i Danmark eller til Skade for danske Interesser.

Punkt 2 omfatter Tilvejebringelse af Lovhjemmel for at straffe saadanne Handlinger, der stemples som Krigsforbrydelser af den i Henhold til Londonoverenskomsten af 8. August 1945 oprettede internationale Militærdomstol. Denne Hjemmel er givet ved Lovforslagets § 2. Paragraffen optager i Stk. 1 de samme Forbrydelsesbegreber som Londonoverenskomsten, og i Stk. 2 er der Hjemmel for at straffe Medlemsskab i de tyske Grupper eller Organisationer, som eventuelt maatte blive erklæret for kriminelle af Nürnbergdomstolen.

Det tredje Hovedpunkt indeholder Hjemmel for at idømme de nødvendige Straffe, derunder Livsstraf. Dette Punkt er der taget Hensyn til ved Lovforslagets § 3,